

De imker sprak ook over het knippen van de koningin. Ze zal zich verzetten als de schaar dichtbij komt en bewegingen met haar pootjes maken. Het komt nogal eens voor dat de imker tevens een pootje afknijpt. Ook die koningin zal door het volk vervangen worden. Ramen met stuifmeel worden door imkers nog al eens weggehangen, maar dat zouden ze niet moeten doen. De bijen hebben wel 30 kilo stuifmeel per jaar nodig (150 potten vol) en willen dat graag bij de hand hebben. 'Niet verplaatsen dus', zegt imker Hallmans. Bij het verenigen van twee volken moet het standplaatsvolk op de bodem blijven staan. Zou daar op die bodem een volk met een andere koningin staan dan zullen de standplaatsvliegbeijen haar direct al om zeep helpen. Het voeren van volken dient in de avonduren te gebeuren. Overdag zouden de haaldriftige bijen alle volken kraken die niet weerbaar genoeg zijn.

Op de bijenstand dienen slechts volken te staan van eenzelfde ras. Daardoor treden er geen communicatieproblemen op. De snelheid van dansen levert dan b.v. eenzelfde afstand op.

Nog meer weten over de Immenhof?
Surf naar bijen-infocentrum in Malden
http://www.bijenhouden.nl/forum/topic.asp?ARCHIVE=true&TOPIC_ID=274

*Beste imkers vlieg eens uit
Zoem eens naar de Immenhof
Hulde, eer en heel veel lof
Wordt dan zeker uw geluid!*

(Bedankt Marion Zielhorst voor je inzet en je organisatie.)

bijen

Twee prachtige dagen op 'Schier'

Ben Trip

Alweer een reisje van 'Zuidlaren'? Welnee, je zou het bijna denken, kijkend naar bovenstaande tekst. Twee jaar geleden deed ik een spontane toezegging aan Jan Charpentier, actief bestuurslid van het bevruchtungsstation voor carnica's op Schiermonnikoog, dat wij van 'Zuidlaren' wel eventjes zouden helpen bij de opbouw van een bijenstalletje. Heel lang niets meer gehoord en dan opeens een telefoontje van Jaap Andringa, de beheerder van 'Schier', om mij te herinneren aan mijn spontane toezegging. Of ik zaterdag 12 april met de eerste boot en in gezelschap van een aantal imkervrienden met twee rechterhanden kon komen helpen bij de bouw van de nieuwe bijenstal.

De 1^e boot naar Schier? Half zeven! Dat werd dus om 5 uur opstaan. En zoals dat gaat met een 'schoolreisje', slecht geslapen en mooi een uur te vroeg bij de boot op Lauwersoog. Niet alleen wij waren te vroeg, ook een aantal bestuursleden en dat schept al gauw een band op de vroege morgen. Met Schier in het vizier kwam ook de zon; deze dag kon niet meer stuk. Zo vroeg in de morgen, buiten het vakantieseizoen, wil een buschauffeur wel even omrijden. Hij stopte pal voor de nieuwe plek van de bijenstal.

Plezierige samenwerking

Dat was even schrikken, want wie wel eens op het oude bevruchtungsstation is geweest, weet dat het voor onbekenden moeilijk te vinden was, maar schitterend gelegen in een dal.

En wat zagen wij hier? Een geraamte van houten balken op een grote betonplaat, een stapel planken en dakpannen op het zand direct naast de openbare weg. Alsof er een bungalow gebouwd moest worden! Na kennismaking met de anderen, werd al snel duidelijk wie hier de 'baas' was: Willem.

Nou ben ik gewend om zo rond 9 uur te beginnen met een kop koffie en een praatje.

Koffie? Welnee, de taken werden verdeeld en binnen 5 minuten zag ik Gerrit (nog maar net in de VUT) al op het dak, samen met een supersnelle bloemkoolteler uit de kop van Friesland.

Jan Enne en Harm werd even haarfijn uitgelegd hoe je een spijker in een plank moest slaan zonder 'deukjes' en de spijkers goed verdeeld over de plank.

Mij werd uitgebreid verteld hoe je moet zagen zonder 'haartjes' en wat het verschil is tussen de grove en de fijne zaagsnede.

Gaande de morgen begon ik een heel klein beetje te wennen aan het werk in de bouw en zag uit naar even gezellig koffie met een broodje. Wat denk je, om 10 uur pas roept Afra (geldzaken) ons voor de koffie met broodjes. Jongens, jongens wat een mooi moment ...

even zitten. Met z'n tien boven op het duin, kijkend naar de bijenstal in wording.

Jaap had goede zin en ging de bijenkasten en raampjes enigszins herstellen en was daar goed druk mee.

Gerrit kwam van het dak om de benen te strekken en ging even buurten bij Jaap. 'Gerrit wil jij even ...'

Binnen vijf minuten zag ik Gerrit alweer op het dak.

Onder een heerlijk zonnetje hebben we de hele dag hard doorgewerkt en mocht je nou denken; die jongens hebben een zware dag gehad, welnee, er is

onder leiding van baas Willem heel veel timmer-techniek geleerd maar bovenal heel erg plezierig samengewerkt aan een prachtig bijenhuis.

Tijdens de theepauze (10 min.) was het Harm die zei wel €100.000,- voor dit stulpje te willen betalen om er zijn vakantie in door te brengen.

314 Om 18.05 uur, de bus was al in zicht, lagen de pannen erop en was de buitenkant dicht.

Goede afstemming

Echt moe, maar met een geweldig goed gevoel zaten we op de boot achter een kop soep. Jongens, wat was dat lekker. Zo kan die wel weer dacht ik. Maar nee, Willem had onze oppermannen kennelijk leren

waarderen en nodigde ons opnieuw uit om op woensdag 21 mei de klus nog even af te maken.

Al snel had ik weer vijf carnica-vrienden bijeen en zo gingen we (geleerd van de eerste keer) die dag met de tweede boot naar Schier.

Wat begon met regen op Lauwersoog eindigde met een zonnetje op Schier. We keken bij aankomst opeens heel anders tegen 'ons stulpje' aan. Het was een prachtige bijenstal met wel 30 bijenvolken, die druk vlogen, zoals wij imkers dat graag zien. En maar één steekje de hele dag.

Volgens plan-Willem moest vandaag de binnenkant en plafond klaar.

De procedure bleef gelijk: hard werken, doen wat Willem en z'n mannen vroegen met een vaste 'maatvoerder' en een vaste 'zager' (het leek wel of we precies op elkaar waren afgestemd) en zie daar het prachtige resultaat op het eind van de dag.

Terugkijkend op twee heel mooie dagen, mag ik namens de groep 'Zuidlaren' zeggen dat we heel veel respect voor Willem en zijn mannen hebben gekregen, want daar staat nu: *Een paleis voor bijen op Schier waar elke imker in Nederland trots op mag zijn.*

bijen

nijid

CURSIEF

Rik Oldeven

'Liefde bijtjes'

Opa heeft bijen en kleinkinderen. Een combinatie die hem door zijn dochter – de moeder van de kinderen – niet in dank wordt afgenomen. Opa mag best bijen houden maar dan buiten bereik van de enige ware weelde in haar leven: de blonde dochter van bijna 3 en dito zoontje van ruim anderhalf jaar. Schatten van kinderen, in wie ze alles waarover ze beschikt tot in hun nokken toe belegd heeft. Wee degene die daar op welke wijze dan ook afbreuk aan doet.

Opa heeft die manier van beleggen achter zich. Weliswaar heeft ook hij destijds gedacht iets heel moois, buitengewoons en zeldzaams aan de wereldbevolking te hebben toegevoegd en er alles in gestoken wat hij in zich had, maar kwam gaandeweg tot de conclusie dat iedere moeder en vader zo over haar/zijn kroost denkt.

Dus koopt hij op de rommelmarkt dat prachtig geïllustreerd kinderboekje over bijen van Harriet Laurey en Iliane Roels in de reeks Bij de dieren thuis en geeft zijn kleinkroost daaruit de beginnerscursus. Opa leest hun aan zijn bureau voor en de zestig jaar jongere vingertjes wijzen alles aan. 'Liefde bijtjes; liefde Majja'.

Als opa voorstelt met het jonge spul naar zijn moestuin en zijn kippen te gaan, is dat geen probleem, maar ... : 'Niet naar je bijenstal', zegt de dochter. 'Hee pa, niet naar je bijenstal!'. Nadat hij hen de eieren heeft laten ontdekken, tellen en uithalen, kan opa het niet nalaten ze ook zijn bijen te laten zien. Hij tilt hen een voor een heel voorzichtig over de kasten zodat ze op de vliegplank kunnen kijken. Daar is het een drukte van belang. Vooral de darren zijn actief op dit uur.

Als ze 's avonds slapen gaan, zegt de een opeens: 'Zoem, zoem'. En de ander zegt haar na: 'Zoem, zoem'. 'Dat boekje van je, pa, heeft wel veel indruk op ze gemaakt', zegt de dochter. Opa weet wel beter. Opa's weten altijd beter. Ze hebben een verleden.